

Veľká Noc v Jubilejnom Roku 2025

**„Vždy keď pília krásny strom, viem, že sa vráti....
v dyme, daždi, ústiach riek,
v nežnom smútku zápaliek.
Vždy keď pília krásny strom,
som s ním, som v ňom, som on.“**

Pavol Hammel

V utorok 1.4. zomrela z Košickej Belej a z č. domu 41
jedna úžasná žena, kresťanka, manželka, matka, babka, farníčka,
susedka. Volali sme ju Ruženka...

Asi hodinu pre jej smrťou som sa modlil v jednom katolíckom kostole našej
arcidiecézy. Približne 50 m pre ním sa mi naskytol pohľad,
ktorý Vám ponúkam na obrázku.

Zaujali ma na ňom tri skutočnosti:

Obnažený koreň stromu, **naklonený suchý strom**
a **vtáčia búdka** na zdravom strome.

Ruženka sa nebála ukazovať svoje ľudské aj kresťanské korene
a bola za ne vždy vďačná...

Nehanbila sa byť skutočnou oporou pre mnohých („suchých či naklonených“)
ľudí bez rozdielu...

A mala veľký zmysel pre domov a rodinu, túžila po zdravých vzťahoch
a pre pokrvnú aj duchovnú rodinu farnosti by dala a obetovala aj to posledné.

**„Lebo keď toto robia so zeleným stromom,
čo sa stane so suchým?“** *Lk 23, 31*

**Jubilejný rok, ktorý prežívame,
nás práve aj cez veľkonočné sviatky pozýva...**

Uvedomiť si a prehĺbiť svoje korene, pokrvné
aj duchovné putá, bez ktorých by sme tu neboli a určite neboli takými, akí sme.
A neustále za tieto korene ďakovať.

Obzrieť sa okolo seba a uvidieť ľudí, ktorí to nemajú ľahké.
Sú viac či menej suchými ratolesťami, alebo ich život sa nebezpečne nakláňa.
Stať sa im živou oporou, Šimonom, či Veronikou na ich krížovej ceste.

A napokon neustále budovať a zveľaďovať ľudský
domov. Aby nebol iba miestom kde fyzicky bývaš, ale predovšetkým a rozhodne
vždy miestom, kde ti ľudia rozumejú a poznajú ťa takého aký si.

Nech sa nám všetkým v tomto snažení darí vždy viac

S vďakou Vám žehnám +

L. Vaňo, farár K. Belá